

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6081** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. М., срещу Решение № 1040-21-344 от 05.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21-01320309/15.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. - град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност /ПОВН/ за периода от 21.03.2019 г. до 02.04.2020 г. /с прекъсване/ в размер 1 099,22 лв.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане. Твърди се, че с решението са добавени нови факти и обстоятелства, които са послужили като мотиви за постановяване на решението, но липсват в разпореждането, което съставлявало съществено нарушение на процесуалните правила. Излага се още, че жалбоподателката не е била страна по проверката на дружеството-осигурител, като се оспорват и направените в нея констатации. Твърди се, че за установяване на извършваната от жалбоподателката трудова дейност при конкретния осигурител е предоставена изисканата от органите информация, като неясно защо същата е приета за недостоверна. Сочи се, че същата е потърпевша от заличаването на данните в резултат от извършената проверка на

дружеството „Кансалт пропърти” ЕООД, тъй като след като е полагала труд в изпълнение на задълженията и по сключения трудов договор, това обуславя качеството и на „осигурено лице“ и оттам правото да получи сумите за обезщетенията, за които се иска връщане. По същество се иска отмяна на Решение № 1040-21-344 от 05.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, както и на Разпореждане № РВ-3-21-01320309/15.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не изпраща представител. В депозирана молба от пълномощника и адв. М. от 25.10.2023 г. се моли да се даде ход на делото, заявява се, че се поддържа жалбата и се изразява становище по същество. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. – град, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана по съображения изложени в оспорения административен акт. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Във връзка с проверка по спазването на осигурителното законодателство е осъществен контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Кансалт пропърти” ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01181355\16.08.2022 г. Установено е, че дружеството е вписано в търговския регистър на 17.08.2016 г. с едноличен собственик „Тат - Н импорт” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е управител Т. И. Д., едноличен собственик и управител на „Тат - Н импорт” ЕООД и с регистрирано седалище на адрес: [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] партер, магазин 2.

При извършена справка в търговския регистър е установено, че по партидата на дружеството не са публикувани годишни финансови отчети - ГФО. Във връзка с назначената проверка по разходите на ДОО са изпратени задължителни предписания за представяне на относими документи на адреса на седалището на дружеството и на адреса на управителя, но писмата са се върнали с вписани отметки на обратните разписки „преместен” и „непознат“.

С писмо вх. № 1042-21-41#6/2022 г. е получен отговор от ИА „Главна инспекция на труда”, съгласно който контролните органи на агенцията са посетили адреса по седалище на дружеството, но и от тях не е осъществен контакт с представител на „Кансалт пропърти” ЕООД.

Видно от писмо вх. № 1043-21-179#52/2022 г. от СДВР, управителката на дружеството Т. И. Д. е напуснала страната на 23.05.2021 г.

Видно от писмо вх. № 1042-21-21#3/20.06.2022 от ГД на НАП - С., дружеството има подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО от 2016 г. до 2020 г., като за 2021 г. не е изтекъл законоустановеният срок за подаването ѝ. От ТД на НАП – С. е предоставена и информация, че за данъчно-осигурителни задължения на дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017 и са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки.

След справка в информационната система на НОИ е установено, че за Т. И. Д. чрез трети дружества са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ на длъжности „метач“, „администратор хотел“ и „хигиенист“ с възнаграждения в размер на

минималния осигурителен доход за съответната година.

Извършена е справка и в регистър „Приход“ по партидата на „Кансалт пропърти“ ЕООД, според която за периода от месец 10.2016 г. до месец 12.2021 г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО.В същото време чрез „Кансалт пропърти“ ЕООД са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 9 лица за периода от 12.09.2016 г. до 12.07.2021 г. и от 02.12.2021 г. до момента на извършваната проверка на длъжности „технически сътрудник“ и „специалист продажби“, с декларирана икономическа дейност 6832 „Управление на недвижими имота“.В регистъра на осигурените лица от дружеството са подавани данни с код за вид осигурен „01“ и „04“ за периода от месец 09.2016 г. до месец 07.2021 г. и за месец 12.2021 г. с осигурителен доход в размери от 650 лв. до 3 000 лв.

В тази връзка по данни от регистъра на трудовите договори, относно жалбоподателката С. П. Б. е установено регистрирано уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор от 08.01.2019 г. за длъжност „специалист продажби“ с възнаграждение в размер на 3000 лв. и за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 23.04.2021 г. Чрез трети дружества за С. Б. са регистрирани уведомления за длъжности „сервитьор“ и „комисионер заложна къща“ с възнаграждения в размери близки/равни на минималния осигурителен доход за съответната длъжност.

На основание чл. 44 от АПК с цел изясняване на относимите към случая данни и обстоятелства е изискано от лицата, за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ да дадат сведения относно трудовата си дейност в „Кансалт пропърти“ ЕООД в т.ч. и от жалбоподателката С. П. Б.. Изпратените до лицето Задължителни предписания № ЗД-1-21-01157276/01.07.2022 г. са получени лично, срещу подпис. В тази връзка по електронен път в ТП на НОИ С. - град са получени неподписани сведения от С. Б., абсолютно идентични с предоставени такива от други лица, назначени по трудово правоотношение в дружеството. Към обясненията на жалбоподателката са приложени копия на трудов договор, заповед за прекратяване на трудово правоотношение, както и удостоверение за осигурителен доход образец УП-2, удостоверение за осигурителен етаж образец УП-3, издадени след получаването на задължителните предписания - на 11.07.2022 г.

С оглед на посоченото и след извършената проверка на „Кансалт пропърти“ ЕООД е издаден Констативен протокол № КВ-5-21-01181355/16.08.2022 г., според който за периода от м. 09.2016 г. до м. 12.2021 г. вкл. дружеството не е извършвало търговска/стопанска дейност, която да обуславя необходимост от наемане на лица, които да упражняват дейност по трудови правоотношения.В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01181346/16.08.2022 г. за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. за С. П. Б. за периода от 08.01.2019 г. до 22.04.2021 г. вкл.

С цел връчване на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01181346/16.08.2022 г. от контролните органи при ТП на НОИ С. - град е извършено посещение на адреса по седалище на дружеството, но контакт с управителката или упълномощен представител на „Кансалт пропърти“ ЕООД не е установен. В тази връзка задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО с поставено Съобщение № 4016-21- 1316/07.10.2022 г. и като необжалвани в законоустановения срок същите са влезли в законна сила на 01.11.2022 г., но не са изпълнени.

С оглед на последното, са предприети действия по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба

Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, като последните са заличени служебно, вкл. тези за С. П. Б. за периода от 08.01.2019 г. до 22.04.2021 г. вкл.

При тези данни и с оглед заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО е постановено обжалваното Разпореждане № РВ-3-21-01320309/15.03.2023 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 и ал. 4 от КСО, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 3 от КСО е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно получено ПОВП, изплатено за времето от 21.03.2019 г. до 02.04.2020 г. вкл. /с прекъсвания/ в общ размер на 1 099.22 лв.

С жалба вх. № 1012-21-415/18.04.2023 г. С. Б. е оспорила в законоустановения срок Разпореждане № РВ-3-21-01320309/15.03.2023 г., като с оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-344 от 05.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град жалбата и е отхвърлена като неоснователна.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съдът констатира, че жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 118, ал. 1 от КСО преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-344 от 05.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма - чл. 117, ал. 3 от КСО и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са ясно направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи с изключителна детайлност, като твърденията в обратен смисъл на жалбоподателката са неоснователни. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получените ПОВН. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи

основание за отмяната му.

Разпореждане № РВ-3-21-01320309/15.03.2023 г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. В настоящия случай разпореждането е издадено именно от началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“ при ТП на НОИ С. – град, който е материално и териториално компетентния административен орган, съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО и Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Оспореното разпореждане е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за С. П. Б. от „Кансалт пропърти“ ЕООД по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 08.01.2019 г. до 22.04.2021 г. вкл., и установяване, че С. П. Б. не е било осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. На основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено оспореното разпореждане за възстановяване на неоснователно полученото парично обезщетение поради временна неработоспособност за времето от 21.03.2019 г. до 02.04.2020 г. вкл. /с прекъсвания/ в общ размер на 1 099.22 лв.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал.1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6. изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се

извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл.8,9 и чл.11 ал.1 и ал.2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно освен, че лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Предвид изложеното, наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

С оглед резултата от извършените проверки на „Кансалт пропърти“ ЕООД и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица. В тази връзка на осигурителя „Кансалт пропърти“ ЕООД са издадени

Задължителни предписания № ЗД-1-21-01181346/16.08.2022 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица, вкл. и данните, подадени за С. П. Б. за периода от 08.01.2019 г. до 22.04.2021 г. вкл.

В настоящия казус, доказателствата по делото установяват по несъмнен начин, приетото от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, че „Кансалт пропърти“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за периода от м. 09.2016 г. до м. 12.2021 г. вкл. дружеството не е извършвало търговска/стопанска дейност, която да предпоставя наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност, които да обуславят изплащане на възнаграждения, респективно лицата за които са подадени данни в Р. не са били осигурени, в т.ч. и жалбоподателката.

Не се събраха и достатъчно и безспорни доказателства, че жалбоподателката С. П. Б. реално е полагала труд по така представения трудов договор с „Кансалт пропърти“ ЕООД, в какво се изразява положението от нея труд, какви задължения е имала, къде ги е изпълнявала, получавала ли е трудово възнаграждение и начина на неговото изплащане, като се съобрази и обстоятелството, че дружеството не е извършвало трудова/стопанска дейност, която да обуславя наемането на лица, които да упражняват дейност по трудови правоотношения за периода от м. 09.2016 г. до м. 12.2021 г.

Във връзка с твърдяното в жалбата, че работникът не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски, след като е полагал труд, следва да се посочи, че последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ

контрол относно изплатените парични обезщетения, при които са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя „Кансалт пропърти” ЕООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение на С. Б..

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, съдът намира, че Разпореждане № РВ-3-21- 01320309/15.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град и потвърдителното решение на Директора на ТП на НОИ С., са правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 36 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-344 от 05.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21- 01320309/15.03.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С. - град разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: